

Jakub se modlí

V dětském pokoji. Bětka je už v noční košili, leží v posteli a čte si. Jakub je ještě oblečený. Stojí u okna dětského pokoje a dívá se ven. Svítí malá stolní lampa. Maminka mu rozestýlá postel.

Maminka: **Jakube, nepůjdeš už taky do postele?**

Jakub nereaguje. Jakub měl dnes zase náročný den a musel nad mnoha věcmi přemýšlet.

Maminka jde k němu a položí mu ruce kolem ramen: **No tak? Co je s tebou? Svléknout a do postele. Přijdu se na vás za chvíli podívat a pak se pomodlíme, dobře?**

Jakub: **Chtěl bych ještě na chvíli do zahrady.**

Maminka: **Ted' večer?**

Jakub: **Jo.**

Maminka bezmocně pokrčí rameny: **Tak jdi.**

Jakub vychází z domu do zahrady a rozhlíží se. Pak jde k záhonku a přivoní si ke květinám.

Jakub: Hmmm, ten vzduch. Teď voní víc. Mnohem víc, než ve dne. A tahle se celá zavřela. Dobrou noc! Ach, Bože, celá zahrada je krásná. Hezky jsi to udělal! Květiny, keře, stromy, všecko. A hvězdy. A oblaka. Rybíz je ještě kyselý. Ještě potřebuje čas. Ale jahody...

Jakub popojde pár kroků a skloní se k jahodám: Jahody už jsou zralé. A sladké. Jahody jsi udělal skoro nejkrásnější! Fakt!

Maminčin hlas: Jakube, Jakube! Už je pozdě.

Jakub: Už jdu.

Jakub už v posteli. Bětka už spí. Maminka sedí vedle něho: Jakube, chtěli jsme se ještě modlit...

Jakub: Už jsem se pomodlil. Venku v zahradě.

Maminka podezíravě: Venku v zahradě?

Jakub: Jo. Bylo tam hezky

Maminka se podívá na Jakubovo tričko od jahod, které leží přes židli, a smutně vzdychne: Hm. Tak to jo. Tak se dobře vyspi, Jakube.

Přeloženo s laskavým svolením autora.

Jäggle, M. – Mayer-Skumanz, L. (1995) Mit Kindern über den Glauben reden.
Innsbruck – Wien: Tyrolia-Verlag.

Otázky pro chytré hlavy:

Modlil se Jakub, nebo nemodlil?

Je dobré se večer modlit?

Líbilo se ti v poslední době někde podobně jako Jakubovi v zahradě?

Proč byla maminka smutná?

